طیبی در پرتاب وزنه رکورد بازی‌های آسیایی را شکست

پرتاب طلایی

عکس: کمیته ملی المپیک

گزارش یک

محسن وظیفه
خبرنگار

گاهی در اوج ناامیدی وقتی که همه احساس می‌کنند که دیگر کار تمام است، یک معجزه همه را نجات می‌دهد.
معجزه‌ای که در ورزشگاه پارکی آیچی ناگویا و در زیر بارش باران رخ داد و محمدرضا طیبی در پرتاب وزنه با ثبت رکورد ۲۰متر و ۸۱سانتیمتر هم رکورد بازی‌های آسیایی را شکست و هم توانست مدال طلا را برای ایران به دست بیاورد. طلایی تاریخی که از سال ۱۹۷۴ این مدال طلا از سبد ایران دور بود اما محمدرضا طیبی قهرمان قائمشهری ایران در روزی که کسی فکرش را هم نمی‌کرد و همه نگاه‌ها به مدال طلای کبدی بود توانست با یک پرتاب بی‌نظیر مدال طلا را کسب کند. طیبی در پرتاب اول خود ۲۰متر و ۳۰سانتیمتر را ثبت کرد.
در پرتاب دوم ۲۰متر و ۸۱سانتیمتر را ثبت کرد. حرکت سوم را خطا کرد اما در حرکت چهارم باز هم یک رکورد خوب را ثبت کرد و ۲۰متر و ۶۰سانتیمتر را روی تابلو نشاند. در حرکت پنجم خطا کرد اما در پرتاب ششم ۲۰متر و ۴۸سانتیمتر را ثبت کرد تا در چهار پرتاب خود که درست انجام شده بود بالای ۲۰متر را پرتاب کرده باشد. طیبی سال گذشته در مسابقات دوومیدانی قهرمانی آسیا هم به مدال طلا رسیده بود و حالا مشخص است که احسان حدادی یک استعداد جدید را در این رشته به‌دست آورده که می‌تواند افتخارات زیادی را رقم بزند.
این مدال طلا در حالی به‌دست آمد که تاجین دیرپال تور از هند با ۲۰متر و ۶۴سانتیمتر مدال نقره را به‌دست آورد. محمد تولو از عربستان که رکورددار آسیا است با ثبت ۲۰متر و ۴۸سانتیمتر مدال برنز را کسب کرد. البته دوومیدانی ایران یک نماینده دیگر در پرتاب وزنه داشت که حسن عجمی بود.
عجمی که شروع خوبی داشت و توانست رکورد ۱۹ متر و ۳۷ سانتیمتر را در پرتاب دومش ثبت کند، در چهار پرتاب پیاپی خطا کرد تا در نهایت با ایستادن در رده پنجم به کارش پایان بدهد.
البته در روز هفتم بازی‌ها دوومیدانی ایران در ۲۰۰متر بنیامین یوسفی را در نیمه‌نهایی داشت که نتوانست به فینال برسد. حسین نوری در مرحله مقدماتی ۱۵۰۰متر هم با رقبای خود دوید که نتوانست به مرحله‌نهایی برسد. دو و میدانی ایران با ۱۱ نفر در این بازی‌ها حاضر شده که ۱۰ نفر برای اولین‌بار شانس حضور در بازی‌های آسیایی را به دست آوردند.

دختر باد نقره‌ای شد

درخشش دوومیدانی ایران در روز هفتم با مدال نقره ارزشمند زهرا زارعی، چشمگیرتر شد. بعد از طلای ارزشمند محمدرضا طیبی در پرتاب وزنه، نوبت به زهرا زارعی رسید تا در مسابقات دوی ۴۰۰ متر به مدال نقره دست پیدا کند. زهرا زارعی در فینال دوی ۴۰۰ متر مسابقات دوومیدانی بازی‌های آسیایی ناگویا با ثبت رکورد ۵۲.۳۸ ثانیه به عنوان نفر دوم از خط پایان عبور کرد و به مدال نقره دست پیدا کرد. زارعی در دور مقدماتی با ثبت زمان ۵۲.۰۰ ثانیه در جایگاه نخست گروه خود قرار گرفت و فینالیست شد. زارعی پدید دوومیدانی ایران است که با رکوردشکنی در جایزه بزرگ گنبد کاووس چهره شد و حالا در ناگویا یک مدال ارزشمند به دست آورد.
مدال نقره زهرا زارعی در حالی به دست آمد که پیش از این در دوومیدانی هیچ بانوی دیگری نتوانسته بود چنین مدالی را در بازی‌های آسیایی کسب کند.

فاطمه محیطی‌زاده به جای طلا پاداش گرفت

دردسرهای آماتور بودن

ورزش ایران با وجود هزینه‌های زیادی که در آن انجام می‌شود اما هنوز کیلومترها از حرفه‌ای شدن فاصله دارد. نه مدیران ورزش علاقه‌ای به یاد گرفتن پارامترهای حرفه‌ای شدن دارند و نه ورزشکاران سعی می‌کنند، حرفه‌ای بشوند. به‌خاطر همین دور بودن از رفتارهای حرفه‌ای است که هر از گاهی اخباری منتشر می‌شود و اتفاقات عجیبی رخ می‌دهد که انسان تا مدت‌ها حیرت‌زده و گیج می‌ماند که واقعاً چرا؟ ۱۹۹۲ بارسلون اصغر کاظمی بوکسور تیم ملی یکی از ستاره‌های مطرح بوکس ایران که در بازی‌های ۱۹۹۰ پکن هم به مدال رسیده، به‌دلیل نداشتن دستکش شانس حضور در بازی‌ها را از دست می‌دهد. کاظمی وقتی از هتل می‌خواسته به محل برگزاری مسابقه برود که به‌دلیل تأخیر در رسیدن به اتوبوسی که ورزشکاران را از هتل به سالن مسابقات می‌برد، دیر به سالن مسابقات می‌رسد و به همین دلیل داوران به او اجازه ندادند که روی رینگ حاضر شود. البته کاظمی سعی کرده بود که در اتوبوس آماده مبارزه شود اما چون دستش بانداژ نشده بوده و دستکش نپوشیده بود نتوانست مسابقه خود را برگزار کند. این اتفاق در همان موقع به سوژه یک رسانه‌های جهان تبدیل شد و مدت‌ها در رسانه‌ها درباره آن گزارش نوشته شد و هرکدام هم یک‌جور ماجرا تعریف کردند. تا مدت‌ها بحث این بود که کاظمی دستکش نداشته در حالی‌که دستکش را مسئولان برگزاری مسابقات می‌دادند. اینها همه به‌خاطر یک رفتار آماتور از سوی یک ورزشکار نسبتاً حرفه‌ای بود! فاطمه محیطی‌زاده با این همه سابقه و حضور در تورنمنت‌های مهم بین‌المللی و البته مربی او که سال‌هاست در کنارش است و یا بالاتر نایب‌رئیس بانوان و حتی رئیس فدراسیون همه از قهرمانان این رشته هستند که باید در طول دوران ورزشی خود یاد می‌گرفتند که همیشه قوانین بین‌المللی را مرور کنند اما آماتور بودن دردسرهای زیادی دارد و باعث می‌شود تا یک ورزشکار که در مسابقات هفتگانه حضور دارد و شش‌مرحله را درخشان سپری کرده قبل از مرحله هفتم متوجه می‌شود که به‌دلیل استفاده از کفشی که در مسابقات پرشی غیرقانونی بوده دیسکالیفه شده است. به همین سادگی یک مدال طلا از دست رفت. البته که کمیته ملی المپیک در راستای حمایت از این ورزشکار جوان تصمیم گرفت به او پاداش ۲میلیارد و پانصدمیلیون تومانی بدهد اما واقعیت این است که رفتار آماتور از یک ورزشکار، مربی‌اش و مسئولان فدراسیون باعث شد تا هم طلا از بین برود و هم‌اینکه برای مدتی این ورزش درگیر حاشیه شود.

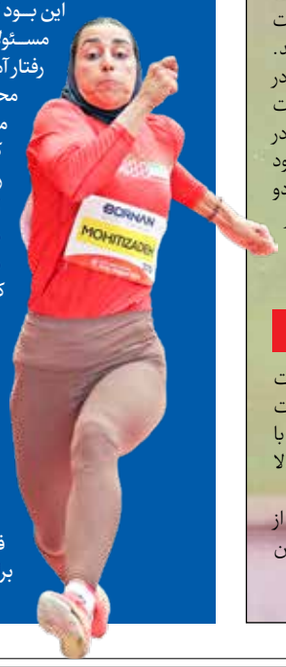

نتایج هانگژو در ناگویا برای کبدی تکرار شد

نقره‌داغ به سبک هندی

رضا عباسپور
خبرنگار

کبدی رشته‌ای بود که قبل از حضور در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ پیش‌بینی می‌شد در هر دو بخش مردان و زنان بتوانیم فینالیست شده و صاحب مدال‌های خوشرنگی شویم. همین اتفاق نیز در ناگویا رخ داد و هر دو تیم مردان و زنان به فینال بازی‌های آسیایی رسیدند، اما نهایتاً با کشست مقابل جدی‌ترین حریف خود یعنی تیم ملی کبدی هند از رسیدن به سکوی قهرمانی بازمانده و با مدال نقره بازی‌های آسیایی به کار خود در این دوره از بازی‌ها خاتمه دادند.

مبتدیانه به هند باختیم

روز هفتم بازی‌های آسیایی آیچی ناگویا برای کبدی مردان و شاگردان تازه‌قلعه سرمربی تیم ملی کبدی مردان همراه بود با یک بازی سرنوشت‌ساز و حساس در فینال مقابل یکی از قدرت‌های برتر هندبال آسیا و جهان یعنی تیم ملی هند. ملی‌پوشان کبدی مردان در مرحله فینال رقابت‌های کبدی برابر هند در حالی که در ابتدا از نظر امتیازی به سود کبدی ایران بود، نهایتاً با نتیجه ۳۹بر۳۴ به سود کبدی هند خاتمه یافت تا هندی‌ها در هر دو بخش مردان و زنان ملی‌پوشان ایران را در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا نقره‌داغ کنند. ملی‌پوشان ایران در چهار دیدار مرحله گروهی با نتیجه ۶۷بر۳۳ مالزی را شکست دادند، ۷۶بر۲۳ نپال را مغلوب کردند و با نتیجه ۸۳بر۲۷ تایلند را از پیش‌رو برداشتند و با حساب ۵۱بر۳۰ پاکستان را مغلوب کرده و راهی نیمه‌نهایی شدند. در نیمه‌نهایی نیز چین‌تایپه را با نتیجه ۵۹بر۲۱ شکست دادند و به فینال رسیدند. فاضل اتراچالی، امیرحسین اجلالی، امیرحسین بسطامی، امیرحسین تقی‌پور، امید خجسته، محمدرضا شادلو، علی صمدی، امیرمحمد ظفردانش، امیررضا علی‌اکبری، رضا میرباقری، علیرضا میرزائیان و معین نبی‌بخش ترکیب تیم ملی کبدی را در بازی‌های آسیایی تشکیل می‌دادند. اگرچه تیم ملی کبدی مردان هند نیز تیم قدرتمند و درجه یکی است، اما باخت در این مسابقه مقابل هند تا حدود زیادی شبهه‌برانگیز و عجیب به‌نظر می‌رسید! زیرا ملی‌پوشان کبدی ما در ابتدا از نظر کیفی و امتیازی شرایط ایده‌آلی داشتند و از رقیب سنتی خود به لحاظ امتیازی پیش افتادند، اما رفته‌رفته هندی‌ها بر بازی سوار شده و نهایتاً با عملکرد فنی خوب خود ملی‌پوشان کبدی ایران را با شکست مواجه کردند و طلا را مثل بازی‌های ۲۰۲۲ هانگژو به نام خود سند زدند.

حسن ختام دختران کبدی با نایب‌قهرمانی

هرچقدر که مدال نقره کبدی مردان به دل ننشست، در بخش بانوان دختران کبدی خیلی خوب و با کیفیت مقابل زنان هند بازی کردند و با نتیجه نزدیک بازی را به حریف چغر و عنواندار خود باختند. مدال نقره و عنوان نایب‌قهرمانی که به نسبت مدال مردان از ارزش و اعتبار دلچسب‌تری برخوردار بود. در هفتمین روز بازی‌های آسیایی آیچی ناگویا شاگردان مازندرانی در فینال رقابت‌های کبدی بازی‌های آسیایی ناگویا برابر هند با نتیجه ۳۴بر۳۷ شکست خورده و به مدال نقره بسنده کردند. تیم ملی کبدی زنان ایران در گروهA با تیم‌های هند، بنگلادش و ژاپن همگروه بود. ملی‌پوشان ایران، تیم‌های ملی کبدی زنان ژاپن را با نتیجه ۶۳بر۲۰ و بنگلادش را با نتیجه ۵۴بر۱۹ شکست داده بودند اما برابر هند با نتیجه ۲۳بر۳۷ شکست خورده و به نیمه‌نهایی رسیده بودند. اما در نهایت در فینال هم مقابل این تیم آسیایی قدرتمند شکست خورد و با عنوان نایب‌قهرمانی و مدال نقره به کار خود خاتمه داد. شاگردان مازندرانی در نیمه‌نهایی نیز با نتیجه ۲۳بر۱۹ برابر چین‌تایپه پیروز شده و به فینال راه پیدا کرده بودند.
زهرا کریمی، مهتاب لک علی‌آبادی، زهرا آسترکی، سانیا نعیمی، حدیث وارسته، نیکتا جلالوند، زکیه ململی، آیناز فرامرزی، فرشته کلاگر، آتنا مددی، سحر یاری، زهرا خدابنده‌لو بازکنان تیم کبدی زنان ایران بودند که نهایتاً با مدال نقره بازی‌های آسیایی به کار خود خاتمه دادند.

نوشاد با عبور از اژدهای ژاپنی یک برنز به تنیس روی میز هدیه کرد

عالمیان امیدوار به بازی در فینال

نوشاد عالمیان ملی‌پوش باتجربه و شایسته تنیس روی میز ایران با عبور از ستاره تنیس روی میز ژاپن ضمن صعود به نیمه‌نهایی بازی‌های آسیایی مدال برنز بازی‌های آسیایی خود را در ناگویا قطعی کرد.
نوشاد عالمیان در مرحله یک‌چهارم نهایی رقابت‌های تنیس روی میز بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ به‌مصاف ژاپن رفت و در یک مبارزه حساس و نفس‌گیر هاریموتو، نفر چهارم رنکینگ جهانی را شکست داد تا مدال ایران قطعی شود. عالمیان در این مسابقه برابر تومو‌کازو هاریموتو از ژاپن به میدان رفت و با نتیجه ۴بر۳ پیروز شد و به نیمه‌نهایی صعود کرد. به این ترتیب نوشاد عالمیان مدال برنز خود را قطعی کرد و در نیمه‌نهایی به مصاف وانگ چوکین از چین که نفر اول رنکینگ جهان است، می‌رود.

عالمیان: برای بازی در فینال برنامه دارم

نوشاد عالمیان ملی‌پوش تنیس روی میز ایران که موفق شد با عبور از حریف سرسخت و نامدار ژاپنی خود ضمن تثبیت مدال برنز بازی‌های آسیایی یک قدم به حضور در فینال بازی‌های آسیایی نزدیک‌تر شود در این خصوص تأکید دارد که حریفش را آنالیز کرده و برای عبور از او و فینالیست شدن در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ آماده است.
نوشاد عالمیان در این باره گفت: «خدا را شکر توانستم بازی‌های خوبی انجام داده و در یک‌چهارم نهایی مقابل هاریموتو از ژاپن میزبان که رنکینگ ۴ دنیا را دارد و تا اینجا در این مسابقات بدون باخت بوده است، پیروز و موفق ظاهر شوم. او همچنین ۲پیروزی مقابل چین به‌دست آورده است. ژاپنی‌ها برای نخستین بار پس از ۶۰سال توانستند مدال طلای تیمی مسابقات را کسب کنند. این بازیکن ژاپنی در بهترین فرم زندگی‌اش قرار داشت و برای نخستین بار بود که در چنین شرایطی بازی می‌کرد. الحمدلله این بازی، بازی بسیار دلچسبی شد، البته داور هم به او کمک کرد و من دیدم که با او صحبت‌هایی داشت و احساس کردم در جریان بازی به حریف کمک شد.»
عالمیان در پاسخ به این سؤال که آیا می‌تواند در مرحله نیمه‌نهایی به فینال راه پیدا کند یا نه می‌گوید: «واقعیت این است که من به فینال فکر می‌کنم و امیدوارم بتوانم به این مرحله برسم. فکر می‌کنم حریفم وان چوکین باشد. ما قبلاً هم آخرین بار بازی خیلی خوبی با هم داشتیم. آن بازی خیلی خوب بود و امیدوارم این بار بتوانم او را شکست دهم. هنوز کارم تمام نشده و امیدوارم بتوانم بازی بعدی را هم ببرم و به فینال برسم.»

---

۹ فینالیست و تنها یک برنز در آب‌های ناگویا

قایق‌های به گل نشسته

فائزه زمانی/ ناگویا قرار بود فرصتی برای جبران قایقرانی ایران بعد از ناکامی در هانگژو باشد اما آنچه در آب‌های ژاپن اتفاق افتاد، تنها به گل نشستن قایق‌های ایران بود. تیم ملی آب‌های آرام با کاروانی پرتعداد راهی بازی‌های آسیایی شد و در هر ۹ ماده‌ای که حضور پیدا کرد به فینال صعود کرد اما سهمش از تمام این فینال‌ها تنها یک مدال برنز بود؛ نتیجه‌ای که بیشتر از آنکه یک ناکامی مقطعی باشد، تصویری واضح از سوء مدیریت در این رشته است. ورود قایقرانان ایران به فینال در نگاه اول می‌توانست نشانه‌ای امیدوارکننده باشد. هر ۹ قایقی که در مواد مختلف راهی رقابت‌ها شدند، خودشان را به مرحله نهایی رساندند، اما در قایقرانی صرف رسیدن به فینال نمی‌تواند دستاورد بزرگی تلقی شود؛ مخصوصاً وقتی پای بازی‌های آسیایی در میان است و رقبای اصلی برای سکو می‌جنگند. انتظار از تیمی که با چنین سهمیه‌ای راهی ناگویا شده بود، حضور جدی در جمع مدعیان مدال بود، نه اینکه در پایان تنها یک برنز نصیبش شود. علی آقامیرزایی و پیمان قویدل در کایاک دونفره ۵۰۰ متر تنها قایق ایرانی بودند که توانستند روی سکو بروند. همین یک برنز، تمام حاصل حضور قایقرانی ایران در آب‌های آرام ناگویا بود. در سایر مواد، فاصله با سکو بیشتر از چیزی بود که انتظار می‌رفت؛ پیمان قویدل و تانیا کارگرپور در کایاک میکس ۵۰۰ متر پنجم شدند، هیوا افضلی و محمدنبی رضایی در کانومیکس دونفره چهارم شدند، آقامیرزایی در کایاک تک‌نفره ۵۰۰ متر به مقام چهارم رسید و الناز شفیعیان پنجم شد. هدیه خیرآبادی و مائده شورگشتی هم در کانو دونفره ۵۰۰ متر هفتم شدند و رضایی در کانو تک‌نفره ۵۰۰ متر به رتبه ششم رسید. یعنی علاوه بر مدال برنز در کایاک دونفره، از ۸ فینال دیگر، تنها دو قایق ایران در جمع چهار نفر برتر قرار گرفتند. مقایسه این آمار با هانگژو، تصویر را تلخ‌تر می‌کند؛ تیم ایران در دوره قبل توانسته بود دو مدال برنز در کایاک و کانو دونفره به دست بیاورد، اما این بار یکی از همان مدال‌ها هم آب رفت تا سهم صید قایقرانی ایران از ۹ فینال تنها یک مدال باشد. اما مسأله فقط مدال‌هایی نیست که در ناگویا از دست رفت. مشکل بزرگ‌تر را باید در مسیری جست‌وجو کرد که قایقرانی ایران طی سال‌های اخیر طی کرده است؛ مسیری که نشانه‌های افول آن مدت‌هاست دیده می‌شود اما جدی گرفته نمی‌شود.
در شرایطی که مدت‌هاست رشته‌های روئینگ، موج سواری و بادبانی از فدراسیون قایقرانی جدا شده‌اند انتظار می‌رفت این فدراسیون با تمرکز بر آب‌های آرام، نتیجه‌ای بهتر بگیرد اما عکسش اتفاق افتاد. آنچه عیان است فاصله گرفتن از ساختن یک تیم ملی قدرتمند و مهم‌تر از آن، نداشتن پشتوانه‌ای مطمئن برای آینده، کنار رفتن بسیاری از قهرمانان و عدم حضور در مسابقات بین‌المللی است. اگر امروز چند چهره اصلی تیم ملی کنار بروند، چه کسانی قرار است جای آنها را بگیرند؟ پشتوانه‌سازی اتفاقی نیست و با تشکیل چند اردوی مقطعی پیش از یک رویداد بزرگ هم شکل نمی‌گیرد. از طرفی آخرین رویداد بین‌المللی که بعضی از این قایقرانان در آن حضور داشته‌اند به دو سال قبل برمی گردد. وقتی قایقرانان فقط دو سال پارو زده‌اند و از مرز خارج نشده‌اند و بدون کوچک‌ترین تصویری از رقبای خود به مسابقات می‌روند، بهتر از این هم نمی‌شود نتیجه گرفت. البته مسأله یکی دو تا نیست و حتی آماده‌سازی تیم ملی برای ناگویا هم محل سؤال است. تیمی که باید برای حضور در یکی از بزرگ‌ترین رویدادهای قاره آماده شود، مدت‌ها از اردوهای متمرکز و منظم فاصله داشته و در مقطعی کوتاه زیر نظر سرگیی مربی روس پارو زده است. این یعنی فدراسیون عملاً بخش مهمی از مسیر آماده‌سازی را از دست داده و انتظار داشته در ماه‌های پایانی همه چیز جبران شود. البته بحث مربی خارجی هم در این میان قابل چشم‌پوشی نیست. تجربه انتخاب اشتباه پدرو سنا، سرمربی برزیلی سابق، هنوز از یادها نرفته و حالا انتخاب مربی روس بار دیگر این پرسش را مطرح کرده که معیار فدراسیون برای انتخاب مربی خارجی درجه چندم چیست؟ اگر قرار است دلاری هزینه شود و چنین نتایجی گرفت، با مربی ایرانی هم می‌شود. علیرضا سهرابیان رئیس فدراسیون قایقرانی، بلافاصله پس از پایان کار قایقرانان ایران در ناگویا از عملکرد تیم عذرخواهی کرده و گفته انتظار کسب طلا داشته‌اند اما جناب سهرابیان با کدام بُعد از شاهکار مدیریتی خود انتظار کسب طلا داشتید؟ تیم ملی ماه‌ها اردوی منسجم نداشته، پشتوانه‌سازی با مشکل روبه‌روست و در نهایت تنها یک مدال برنز از ۹ فینال به دست آمده و تیم مدت‌ها در هیچ رویداد بین‌المللی شرکت نکرده، پس احیاناً در خیالات خود رؤیای طلا داشته‌اید نه واقعیت. عذرخواهی شاید واکنش طبیعی بعد از یک شکست باشد، اما قایقرانی ایران بیشتر از عذرخواهی به پاسخ نیاز دارد و با این معذرت‌خواهی دردی دوا نمی‌شود. اگر به داد این رشته نرسند، با این سوءمدیریت تیم ملی روز به روز بیشتر در باتلاق فرو می‌رود وهیچ بعید نیست که با دستان خود غرق شود.